

РІЗДВЯНА ДИВОНІЧ

Напередодні свят усі клопочуться, готуючи подарунки та сюрпризи для друзів. От і Джмелик завітав сьогодні до редакції з таємничим виразом обличчя та новою картиною.

— Друзі, — звернувся він до Пензлика, Нотки та Книжечки, — у мене подарунок для вас і всіх читачів! Ось обкладинка останнього в цьому році журналу. Дивіться!

Пензлик захоплено вигукнув:

— Яка краса! Дивовижна ніч! А яке незвичайне небо!

— Ура! Сьогодні будуть пригоди у теплих краях — тут скрізь пальми! — зраділа Нотка.

— Так-так, а ще у далекому минулому, — додала Книжечка. — Я здогадалася, що твій подарунок — це розповідь про Різдво, народження Ісуса Христа, Того, хто вже понад 2000 років змінює життя багатьох людей!

Усі зручно вмостилися і взяли розглядати картину на обкладинці, а Джмелик почав читати.

В очікуванні дива

З давніх-давен люди вірили, що колись прийде до них Спаситель і порятує їх від горя й бід. Про це було сказано у книгах пророцтв різних народів. У древній країні Юдеї, яка дві тисячі років тому перебувала під владою римлян, пригноблений завойовниками народ чекав на диво з особливим нетерпінням. Вони сподівалися, що Спаситель приїде на розкішній колісниці у супроводі озброєних воїнів. Цей могутній Цар захистить жителів Юдеї від ворогів і справедливо правитиме у країні. Його називали Месія (або, грецькою, Христос), що означає “Цар, якого поставив сам Бог”. Та Божий план був зовсім іншим — Він прагнув порятувати людей від зла, що живе в них самих і між ними. І ось як усе сталося насправді...

У місті Назареті була собі дівчина Марія. Вона мала добре серце, покірливу вдачу і жила за законом Господнім. Одного дня перед нею з'явився ангел і повідомив:

— Радій, Маріє! Дасть тобі милість Господь — народити сина, який буде зватися Сином Божим і буде Царем навіки.

Марія здивувалася, але прийняла волю Бога і стала чекати.

Постав ангел і перед теслярем Йосипом, нареченим Марії. Ангел повідав, що Марія народить Божого Сина, і передав веління Господа, щоб Йосип підтримував її, захищав та плекав це Святе Дитятко.

— Назвеш хлопчика Ісус, що означає “порятунок”, — сказав ангел, — бо Він врятує людей від їхніх гріхів.

День Народження Ісуса

ЗАВАНТАЖУЙТЕ
З САЙТУ
JMAIL.COM.UA

У ті часи, щоб знати, скільки людей живе у країні, проводили перепис населення. Для цього кожен мав повернутися в те місце, звідки він родом, щоб його записали. У призначений день Марія та її чоловік вирушили до Віфлеєму, рідного міста Йосипа.

Марія з дитинкою в животу не могла йти швидко, і вони дісталися до міста лише ввечері. Всі готелі вже були зайняті іншими подорожніми. Куди не стукали Йосип з Марією, ніде не знаходилося для них місця. Втім, подружжя не засмучувалося, знаючи, що все відбувається з ними з волі Божої, тобто так і має бути. Вони вирішили заночувати у печері, де пастухи тримали худобу під час негоди (хоч у цих краях немає морозів, та дощі й холодні ночі трапляються).

Там Марія народила Ісуса. Він був з вигляду звичайним хлопчиком, але батьки знали, що це не проста дитина. Божий Син, сам Бог у людському тілі, прийшов до людей, щоб навчити їх жити, творячи тільки добро. Але чи приймуть люди Його учіння, чим віддячать за добро?..

Та все це буде потім, коли Ісус виросте. А поки він, ще нічого не знаючи ні про своє призначення, ані про майбутнє, що на нього чекає, немовлям лежить на сні у яслах.

На нього з ніжністю дивляться Марія і Йосип.

☀ **Знайдіть на обкладинці Марію, Йосипа, Ісуса. Як гадаєте, що вони відчувають? Що на картині показує нам, що це Дитя особливе?**

Тут Пензлик здивувався:

— Чому ж Божий Син народився у яслах — годівниці для худоби? Він же міг зробити так, щоб знайшлося місце у готелі. Міг обрати найрозкішніші апартаменти...

— Або взагалі народитися не в бідних людей, а в заможній родині. Чи навіть у царському палаці, — підтримала його Нотка.

— Таким чином Бог показав людям, що не розкіш та багатство звеличують людину, а її вчинки, — пояснила Книжечка.

Несподівані гості

Коли народився Ісус, ангел постав перед пастухами, що вночі вартували овець на пасовиську за містом. Слава Господня осяяла їх, і страх охопив їх. Ангел промовив:

— Не лякайтеся! Я несу добру звістку про велику радість для людей — щойно народився ваш Спаситель, який є Христос Господь.

І розповів, де знайти святе сімейство. Раптом з'явилося ще багато ангелів, що славили Бога. І стало світло, як удень...

Пастухи поспішили до Віфлеєму. Поклонившись Христу, пішли й повідали всім, кого стрічали на шляху, те, про що дізналися. І люди дивувалися і говорили: "Такого дива світ не знав відтоді, як створив його Господь".

☀ **Поміркуйте, що відчули пастухи, коли дізналися, що народився Син Божий? Про що вони могли спитати у святого сімейства. Як привітали їх?**

Ця бесіда допоможе педагогам та батькам грамотно і доступно розповісти малечі про одне з державних свят України — Різдво Христове. Незалежно від релігійних переконань родини, кожна дитина зможе отримати уявлення про сутність свята, культурні традиції та погляди християн. Хай ця оповідка надихне старших і менших на духовні роздуми та щирі бесіди. Світлого вам Різдва!

(Про Великдень та Трійцю йшлося у журналах "Джміль", 2016, № 2, № 3).

Шедрі дари

Тієї дивовижної ночі до печери, де народився Ісус, навідалися й інші гості. Це були мудреці — волхви. Їх іще називають царями, тому що у східних країнах на царство часто обирали наймудріших. З книг і пророцтв волхви дізналися, що в Юдеї незабаром має народитися Христос, але не знали, де саме. Вони вивчали зоряне небо, шукаючи на ньому відповідь. І сталося диво — раптом у небесах засяяла нова зірка, якої раніше ніколи там не було. Більша і яскравіша за інші зорі, вона наче кликала в дорогу. І волхви пішли за нею.

Східні мудреці прославили Бога, вклонилися Христу і піднесли йому дуже цінні на той час дари: золото, миро (особливо духмяна олія) і ладан (ароматна смола дерев).

Мабуть, від цих перших дарів і пішла християнська традиція робити одне одному дарунки на Різдво.

☀ Розгляньте на обкладинці волхвів і їхні дарунки.
Чому вони вирушили у таку далеку дорогу?

Повертаючись на батьківщину, мудреці розповідали про диво, що сталося у Віфлеємі, — несли по світу добру новину. Люди, радіючи, передавали її одне одному — від дому до дому летіла блага вість...

Джмелик закінчив читати розповідь.

— А що було далі? — поцікавився Пензлик.

— Усього відразу не розкажеш! Якщо цікаво, почитай у дитячій Біблії, — порадила Книжечка. Нотка продовжувала замріяно розглядати картину:

— Дякую, тобі, Джмелику, за такий чудовий подарунок! Я відчуваю, що диво зовсім поруч. І душа аж співає!

— Якщо так, то заспіваймо разом колядку! — запропонував Джмелик.

Нотка взяла скрипочку, і з-під смичка полилася чарівна мелодія "Тихая ніч, ясная ніч"...

— Колядування — моя улюблена різдвяна традиція! — мовила Книжечка, коли пісня стихла.

— А які ще є? Можеш розповісти? — поцікавилися друзі, і дівчинка радо погодилася почитати їм про те, як святкують Різдво в Україні.

Колядування

У різдвяні дні люди прагнуть поділитися з усіма радісною звісткою: Христос прийшов на землю, щоб допомогти нам здолати зло, навчити жити у мирі й злагоді. Саме про це йдеться у колядках.

Для колядування збирається гурт молоді. Виготовляють велику зірку на палиці з блискучої сріблястої чи золотистої фольги — у пам'ять про Віфлеємську зорю, що сяяла над вертепом. Несуть її до сусідів і родичів, співаючи колядки. Віншують господарів, бажаючи їм здоров'я, щастя, Божого благословення.

Прихід колядників до оселі здавна вважався добрим знаком. Тому господарі радо пригостять гостей смаколиками. Колядники дякують, але самі ніколи не випрошують дарунки. Адже їхня мета — порадувати господарів, а не щось від них отримати.

Родинне коло

Будь-яке свято приємно зустрічати разом з рідними. Та зібратися всією родиною на Святвечір перед Різдвяною ніччю для християн особливо важливо. Цього дня всі прагнуть дістатися додому до появи на небі першої зірочки. Вважається, що саме з першою зіркою й настає Святий вечір.

Добра традиція — починати зустріч свята з Євангельської розповіді про народження Христа. Усі поведуться спокійно, розмовляють неголосно, не сваряться.

На стіл ставлять 12 пісних страв, серед яких обов'язковими є узвар і кутя як символ життя. Добре, якщо протягом вечора в домі стиха звучить різдвяна музика.

Вертеп

Іще одна добра різдвяна традиція — вертеп. Це невелика вистава, найчастіше лялькова, у якій показують події дивоночі, про яку ви щойно читали. Фігурки Марії, Йосипа, Ісуса, ангелів та інших персонажів заздалегідь виготовляють з тканини, вовни, картону. Майструють і декорації: печеру, ясла з сіном, зірку. Акторами можуть бути всі охочі — й діти, і дорослі. Цікаво показати виставу вдома, а можна піти з вертепом і до знайомих. У давнину вертепники так і ходили від хати до хати, нагадуючи всім історію народження Спасителя.

— Ось такі традиції є в нашого народу, — закінчила свою розповідь Книжечка.

— А зробімо Різдвяну зірку і почепімо її на вікно, щоб усі бачили й раділи, — запропонував Пензлик. — Ходімо до мене у *Майстерню*.

— А на *Малій сцені* поставимо вертеп і запросимо друзів на виставу! — подала ідею Нотка.

Друзі ще довго обговорювали все, про що дізналися. Очі їхні сяяли світлою радістю. І здавалося їм, що ангели, невидимо присутні у кімнаті, оповивають любов'ю їхні серця...

А може, так усе й було?

Бесіду вела Ніна Андрусич. Картину на обкладинці намалювала Корнелія Коляджин